

L'obra de **Joan Pla** (Barcelona, 1941-2023) és fruit d'una vocació tardana. Malgrat que ha conreat la fotografia des de ben jove –va iniciar-s'hi als setze anys–, no va ser fins passada la cinquantena que decidí dedicar-s'hi plenament. Des d'aleshores ha procurat captar amb la seva càmera la poètica del món que l'envolta.

Pla es deixa endur per l'energia i l'atracció inevitable de la bellesa; cerca una mirada subtil i sensitiva mitjançant l'ordre i la raó. A voltes, les seves fotografies fragmenten i descontextualitzen la realitat per reduir-la a formes, volums i textures. S'ha deixat endur sovint per la dansa sinuosa de les dunes, per l'atracció inabastable dels horitzons, pels volums rotunds dels cossos o per la naturalesa canviant del fum en suspensió. D'altres vegades, és el diàleg entre dues o més fotografies el que, amb ressonàncies brossianes, atorga a l'obra una poètica particular, que posa en dubte la realitat i el nom de cada cosa. Les escenes –sempre monocromes– ens traslladen al límit de la significació a través de l'associació d'idees, l'enginy i la reflexió.

Prescindint de cronologies i cotilles, aquesta exposició presenta una nova mirada al conjunt de la seva obra, que es desmarca de la d'anteriors ocasions. Abandona les sèries amb què habitualment treballa –*Cota zero*, *Les dunes*, *Subtileses...*– per crear nous relats visuals. Seguint els recursos estètics del fotògraf, la selecció d'imatges que conforma la mostra busca potenciar l'evocació poètica a partir del diàleg entre imatges i desvetllar nous sentits a la realitat quotidiana.

Exposició comissariada per **Bernat Puigdollers**.

